

ת"פ 6881/05/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ד ס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6881-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ס

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איתי שמואלי

המאשימה

נגד

ד ס ע"י עוה"ד טל גלאון

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ותמצית הכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב האישום אשר ייחס לו עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). הנאשם כפר בכתב האישום ובתום שמיעת הראיות קבעתי כי אכן תקף את המתלונן אך לאור מהות החבלות שנגרמו אין להרשיעו בעבירה החמורה יותר של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, אלא בעבירה הקלה יותר של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.1.15, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, עת ישב ו ת (להלן: **ת'**) בספסל ברחוב הרצל, בסמוך לבנק לאומי, התקרב אליו הנאשם ותקף אותו בכך שהיכה בו בפניו באמצעות אגרופו. בתגובה, ועל מנת להתגונן מפני הנאשם, הוציא ת' מברג אשר החזיק בכיסו ודקר באמצעותו את הנאשם בפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לת' חבלות של ממש בדמות המטומה משמעותית ונפיחות ניכרת סביב עין שמאל באופן שהקשה על פתיחת העין וכן נגרם לו שבר בעצם האף. יובהר, שבפסקה 27 להכרעת הדין נקבע כממצא עובדתי שלא נגרם לת' שבר באף ומכאן מסקנתי שיש להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ולא בעבירה של חבלה חמורה.

אי התייצבות הנאשם לדיונים ואי התייצבות בפני הממונה על עבודות שירות

עמוד 1

3. הכרעת הדין ניתנה ביום 11.1.17 בנוכחות הנאשם ונקבע מועד לטיעונים לעונש ליום 14.3.17. ביום 14.3.17 הנאשם לא התייצב לדיון, ניתק את הקשר עם בא כוחו ולכן ניתן צו הבאה כנגד הנאשם. הדיון נדחה ליום 27.3.17 וגם למועד זה הנאשם לא התייצב והדיון נדחה ליום 3.5.17. ביום 3.5.17 המאשימה הודיעה שצו ההבאה לא בוצע מאחר והנאשם לא אותר, לפיכך הורתי על התליית ההליכים בתיק.

4. בהמשך, הנאשם אותר וחודשו ההליכים בעניינו ונקבע דיון בפניי ליום 19.9.17. במועד זה נשמעו הטיעונים לעונש. בתום הדיון הורתי לממונה על עבודות שירות להכין חוות דעת לגבי שאלת התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות. הנאשם מסר טלפון נייד להתקשרות ונרשם לפרוטוקול גם מספר הפקסימיליה במשרדו של בא כוחו.

5. ביום 31.10.17 נתקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות ולפיה הנאשם זומן לראיון פעמיים באמצעות בא כוחו ולא התייצב לראיון. הורתי על קבלת תגובת בא כוחו שהבהיר כי לאחר קבלת ההודעות על הזמנת הנאשם לראיון בפני הממונה על עבודות שירות ניסה ליצור קשר עם הנאשם אך לא ניתן היה לאתרו ולהודיע לו מועדי הריאיון שנקבעו עבורו.

6. בנסיבות אלה, כאשר הנאשם לא מתייצב לדיונים בבית המשפט, דבר אשר מוביל להתליית ההליכים ומתן צווי הבאה כנגדו עד לאיתורו, וגם לאחר איתורו מנתק קשר עם בא כוחו ולא מתייצב בפני הממונה על עבודות שירות - אין מנוס ממתן גזר הדין ואין טעם במתן דחיות נוספות בתיק בהמתנה עד אשר הנאשם ימצא לנכון להגיע לראיון בפני הממונה על עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. לנאשם שלוש הרשעות קודמות (ת/17) ששתיים מהן רלוונטיות לענייננו: אחת בגין החזקת סכין שלא כדין ואחת בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפת סתם, איומים והעלבת עובד ציבור.

8. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן: מתחם העונש ההולם נע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל; האירוע מושא כתב האישום מחייב ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן; הנאשם היה עצור בין 24.1.15 ו-28.1.15 בגין האירוע מושא כתב האישום וכן יום אחר נוסף בגין צו הבאה וזאת ביום 27.8.16.

9. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן: הנאשם הוא בן 40 שנים ואין לו מקום מגורים קבוע ונע ונד בין בני משפחה לחברים שמוכנים לקבלו בביתם; בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות של האירוע מושא כתב האישום, שלפיהן ת' היה תחת השפעת אלכוהול ונשא על גופו מברג, וכי על אף שבית המשפט דחה את טענת הנאשם להגנה עצמית, עדיין נגרמו לנאשם חבלות מכך

שהותקף בחזרה על ידי ת' באמצעות המברג; בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר על תנאי, ויש להסתפק בעונש זה.

מתחם העונש ההולם

10. בעת קביעת מתחם העונש ההולם עיינתי בכל הפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון שבה היה מדובר בנאשמים שביצעו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש **לפי סעיף 380 לחוק העונשין**, היא העבירה שבה הורשע הנאשם: רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.1.17); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.7.14); רע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.1.15); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.6.14); רע"פ 2734/14 **אוזן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.8.14); רע"פ 5147/04 **גיגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.6.04); רע"פ 1578/06 **כילאני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.8.06); רע"פ 843/07 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.2.07); רע"פ 5467/10 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.10.2010); רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.4.13); רע"פ 6136/11 **צייאדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.11.13).

11. הפסיקה שהובאה לעיל משקפת בעיני את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. קיימים מקרים שבהם בית המשפט הסתפק במאסר על תנאי והיו מקרים שבהם הושתו מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח. במקרה שבפניי, הנאשם הפתיע את ת' במהלומות רבות ומבלי שתהיה התגרות קודמת מטעמו של ת'. פניו של ת' החלו לדמם ונגרמו לו חבלות רבות בפניו (ראו בהרחבה בפסקאות 26 עד 30 להכרעת הדין). לפיכך, הנני קובע כי לגבי האירוע מושא כתב האישום מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם שכולל הרשעה בעבירת אלימות.

13. סבורני שבתיק שבפניי העונש הראוי הוא מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. דא עקא, הנאשם לא שיתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות וזאת לא כל שכן לאור הדחיות הרבות שהתקיימו והתליית ההליכים בעניינו עקב העדר התייצבות לדיונים בבית המשפט.

14. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.1.15 ועד יום 28.1.15 וכן ביום 27.8.16 .

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהוא במשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018, במעמד הצדדים.